

Den smalle bog

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 4. årgang. ISSN: 2446-0079

Hvem er det, der skriver?

Forfattere i Den smalle bog

Læs Den smalle bog fast

Kontakt og kolofon

Mennesker som hele tiden føler sig forkerte

Mette Norrie: "Statister" noveller EC Edition 2019, 110 sider, vejl. pris 249,- Af Solvej Paabøl Andersen "Statister" er en saml...

Slå op i Den smalle bog

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for boganmeldelser og bringer desuden klassikerlæsninger, fra 1. jan. 2019 klummen En litterær refleksion, samt skønlitterære og essayistiske originaltekster

Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper. Længere ned i venstrespalten er nogle af de mest læste, tidligere indlæg fremhævet. Længere nede er forskellige relevante links. Øverst på siden kan man se, hvem der skriver på Den smalle bog og hvem de skriver om.

Flere indlæg fra Den smalle bog

-

De døde kan høre, at man tænker på dem
Julia Werup Ensomme mænds død Det poetiske bureaus forlag, 150 kr. Af Søren E. Kristoffersen At skrive om et værk er en form for psyko...
-

Afstanden mellem en engel og et lig
Bjørn Thomsen Slagger Forlaget Fuglekøjen 2016 107 sider, 149 kr. Af Jakob Brønnum. Jeg har været igennem flere faser i min læsning af ...
-

Lykke-Per som tidsbillede af Danmark
Klassikerlæsning. Henrik Pontoppidan: "Lykke-Per", 1904/05. Bille August kommer i ...

lørdag den 3. august 2019

Mennesker som hele tiden føler sig forkerte

Mette Norrie: "Statister" noveller

EC Edition 2019, 110 sider, vejl. pris 249,-

Af Solvej Paabøl Andersen

"Statister" er en samlebetegnelse for et tema, som går igen i Mette Norries 11 noveller. Som forlaget skriver, handler de "om mennesker, der føler sig som statister i andres liv eller blot i verden generelt." En af novellerne hedder netop "Statist". Den handler om en ung mand, som tilfældigt passerer et sted, hvor man tilfældigvis er ved at lave nogle optagelser til en tv-serie. Han bliver bedt om at komme gående på samme måde endnu en gang, da de mangler statister. Han bliver ved samme lejlighed headhuntet til endnu en statistrolle pga sin interessante profil. Men også på andre planer er han statist. Han er f.eks. den, der ufrivilligt og uafvendende har bragt sin gode ven sammen med den pige, han selv var lun på. Ovenikøbet ved et stunt som har givet ham et ar, som han gerne ville kunne fortælle en anden historie om. Han omtaler sig selv som "bare" tjener, og man forstår, at han egentlig har uddannet sig til noget, som kunne – og måske i hans øjne også burde – have ført til et job som gymnasielærer eller i "uklare men mere vellønnede kontorstillinger". (s. 65) Han har den her følelse af, at det ligeså godt kunne være en anden, der levede hans liv. Og at han ligeså godt kunne leve et andet.

Iflg. Gyldendal s

"denstore danske.dk" er ordet "statist" en betegnelse for en "person, der

medvirker på teater eller film uden at have en egentlig rolle at udfylde". Det kan være derfor, at syv ud af de 11 noveller begynder med et personligt pronomen og går direkte på handlingen. Det er ikke så vigtigt, hvem pronomenet refererer til. Det er selve fortællingen, der er målet; personerne er midler til at få den til at skride frem. I den første novelle, Australien, sker der nu ikke andet, end at en meget langhåret ung pige bliver klippet korthåret. Her er

Er argumentet svagt, så hæv stemmen og gentag det!

Få en mail, når Den smalle bog udkommer

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

▼ 2019 (35)

► september (1)

▼ august (4)

Jagten på den langtidsholdbare kærlighed

Hvad den medicinske bakteriologi har at sige om or...

Er argumentet svagt, så hæv stemmen og gentag det!...

Mennesker som hele tiden føler sig forkerte

► juli (4)

► juni (5)

► maj (4)

► april (3)

► marts (6)

► februar (4)

► januar (4)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- antologi (1)
- boganmeldelse (62)
- dagbøger (1)
- digtsamling (21)
- En litterær refleksion (5)
- essay (3)
- eventyr (1)
- fabler (1)
- faglitteratur (8)

disse dage med en TV-serie og
biografilm, der er b...

det dialogen mellem frisørelven og kunden, der afslører, at også denne elev egentlig havde haft andre drømme. Hun har studeret film engang, men så "blev det bare sådan", at hun flyttede hjem til sin mor igen, midlertidigt, for et par år siden(!), og blev voksenlærling hos den bedste frisør syd for Ringsted. Der var ikke rigtig andet at få. Og kæreste, nej....Der var noget skriviengang med Gerald fra Australien, men... da de begyndte at Skype sammen, blev det ligesom for virkeligt. Han var så også gift. En skæbne og en mor-datter-relation, der leder tanken hen på Helle Helle. Det skyldes også ordknapheden og evnen til med de knappe ord at få sagt en hel del om eksistenser, der ikke rigtig får sig foldet ud sådan helt efter hensigten. Uden dermed at have udnævnt Mette Norrie til en ny Helle Helle. Der er et stykke vej, men hun er også først lige begyndt som forfatter.

Oprindeligt er hun uddannet billedkunstner fra Det Kgl. Danske Kunstakademi. Hun har da også selv illustreret omslaget til novellesamlingen. Ved første øjekast er det ikke indlysende, hvad det forestiller, men det er nu ikke svært at gennemskue, at ligesom hver novelles titel er et enkelt ord, så er der på omslagsillustrationen en genstand for hver novelle. Et klaptræ for "Statist", en saks for "Australien", et bord med, hvad der ligner en masse papirark, der flyver op. Den er for "August". Og det er ikke papirark, men nogle husmodeller af pap, der falder sammen som et korthus.

Netop den novelle tilkender faktisk statisten en vis betydning. En pige fra 5. klasse er fulgt efter en dreng fra 6. Det er ham, der hedder August. Han inviterer hende ind og byder på sandwich, som hans mor har smurt. Mens August blunder, lister pigen sig ind i et rum, hvor hun ikke har noget at gøre. Det er Augusts arkitekt-forældres arbejdsværelse eller show room. I hvert fald er der en udstillingsmodel af en hel by af pap. På toppen af det højeste hus har de placeret en figur. En lille grå mand. "Der er ingen andre figurer i byen, han passer slet ikke ind" (s. 38). Ligesom hun slet ikke passer ind i det hjem, som er så helt uligt hendes eget. Da hun tager figuren, den lille grå mand uden ansigt, statisten – falder det hele sammen. Han kan netop IKKE undværes, men det er nemt at bilde sig noget andet ind.

Mette Norrie skriver med en dyb empati om mennesker, især børn og unge, som hele tiden føler sig forkerte, usikre, fortryder, resignerer, bærer sig klodset af, stikker af. Der er ikke meget selvværd i de her statister. F.eks. undrer denne pige fra 5. klasse sig over, at August, drengen, hvis stemme lyder "som noget blødt, som mælk" (s. 36), vil spise resten af den sandwich, hun ikke kan spise. "Hvis hun var en anden, ville hun aldrig spise noget, hun havde bidt af." (s. 37) Med sådan nogle sætninger rammer forfatteren et smertepunkt i læseren, blot en let berøring, og det kan også være nok.

Der er også nogle fine slutninger på et par af novellerne. F.eks. "Interview", som handler om en journalist, der interviewer en forfatter og får alt det rigtige at se og høre, indtil hun også møder den tvære teenagedatter og får et indblik i forfatterens uredigerede tilværelse. Den slutter med ordene: "Det bliver et godt interview, man vil ikke kunne fornemme, hvad jeg har mistet" (s. 80) Hvad har journalisten mistet? Muligheden for at fortælle sine veninder om besøget, eller for at udlevere hende til

- klassikerlæsning (11)
- kortroman (2)
- kunstbog (4)
- lyrik (3)
- noveller (3)
- prosa (5)
- prosadigt (2)
- roman (13)

Sidevisninger i alt

96,610

offentligheden og vinde nogle få timers berømmelse? Eller er det det billede, hun gerne ville have haft af forfatteren, hun har mistet? Mødet mellem de to personer og kontrakten imellem dem kunne godt være et modbillede til det famøse, men lige så hurtigt glemte, interview med "hele Danmarks Ghita" og Iben Maria Zeuthen på Radio24syv, hvor det ikke rigtig var til at gennemskue, om der var nogen, der havde vundet noget.

"Statister" er ikke en nødvendig novellesamling. Den kalder på et kluk hist og her, en tanke her og der og bestemt også anerkendende nik for menneskelig indsigt. Til gengæld savnes noget udsigt. Og noget vovemod. Det er så alt for velkendt, alt det der foregår i de noveller. Kun "Vinteren" med de mystiske fund af øjenvipper i lyrikken har noget originalt over sig. Der er noget potentiale. Det bliver spændende at se, om det kommer til udfoldelse – for det er næppe det sidste, vi får at se fra Mette Norries hånd.

Indsendt af [Anne Rye Andersson](#)

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

Angiv din kommentar...

Kommenter som:

Google-konto ▼

Udgiv

Vis eksempel

[Nyere indlæg](#)

[Start](#)

[Ældre indlæg](#)

Abonner på: [Kommentarer til indlægget \(Atom\)](#)

Rejser tema. Leveret af [Blogger](#).